

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๖๖/๒๕๖๘

เรื่อง สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว กรณีร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามและตรวจเยี่ยมนักศึกษาที่เคยแสดงออกทางการเมือง

ผู้ร้อง ปกปิดชื่อ

ผู้ถูกร้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปาง

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ผู้ร้องร้องเรียนทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗ ว่า ผู้ร้องเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามและตรวจเยี่ยมที่บ้าน เนื่องจากผู้ร้องเคยเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเคลื่อนไหวของมหาวิทยาลัยจึงมีรายชื่อเข้าข่ายเป็นบุคคลเฝ้าระวัง หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ (ผู้ถูกร้อง) ติดตามและตรวจเยี่ยมผู้ร้องที่บ้านปีละ ๑-๒ ครั้ง ส่งผลให้ครอบครัวเป็นกังวล จึงขอความช่วยเหลือและขอความเป็นธรรม

๑.๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า เรื่องร้องเรียนของผู้ร้องควรได้รับการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงมีมติรับไว้ประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นคำร้อง (ป) ที่ ๑๔๔/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ โดยส่งเรื่องไปยังสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ

๑.๓ สถานีตำรวจภูธรแม่ทะแจ้งผลการดำเนินการว่า ได้ชี้แจงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัด เพื่อให้ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของบุคคลตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และไม่ให้ติดตามรวมถึงตรวจเยี่ยมอันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องและครอบครัวแล้ว

๑.๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า เมื่อไม่มีหน่วยงานใดยอมรับว่าส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปติดตามและตรวจเยี่ยมผู้ร้องที่บ้าน จึงไม่อาจยืนยันได้ว่าจะไม่มีการกระทำความผิดต่อผู้ร้องอีกในอนาคต ประกอบกับกรณีตามคำร้องมีประเด็นเกี่ยวกับสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว จึงมีมติให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นคำร้องที่ ๒๓๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ เรื่องร้องเรียนของผู้ร้อง ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗

๒.๑.๒ หนังสือสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ ที่ ตช ๐๐๒๐(ลบ).๙(๑๐)/๑๗๘๙ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๓ รายงานผลการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ที่ ๒๓๑/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๗

๒.๑.๔ บันทึกถ้อยคำของพยานบุคคล ๔ คน ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๖ - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

๒.๑.๕ หนังสือตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ที่ ตช ๐๐๒๑(พล).๑๒/๗๒๓๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๖ บันทึกถ้อยคำของผู้ร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ พร้อมภาพถ่าย ๓ ภาพ

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

ตามความเป็นมาในข้อ ๑.๑ ของรายงานนี้ และผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๑) ขณะที่ผู้ร้องศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ผู้ร้องเคยเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่มหาวิทยาลัยเมื่อเดือนตุลาคมถึงธันวาคม ๒๕๖๓ เริ่มแรกผู้ร้องเป็นผู้ช่วยเหลือรุ่นพี่ณรงค์เรื่องกิจกรรมดาวเดือนโดยเป็นตัวแสดงประกอบของมหาวิทยาลัย กิจกรรมปราศรัยและกิจกรรมงานรับปริญญา จากนั้นผู้ร้องไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอีกและออกจากกลุ่มตั้งแต่สิ้นปี ๒๕๖๕

๒) ผู้ร้องทราบจากผู้ใหญ่บ้านว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาติดตามตรวจเยี่ยมที่บ้านโดยใช้รถยนต์ของราชการ และทราบจากบุคคลในครอบครัวว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจพูดคุยในทำนองว่าผู้ร้องจะมีคดีติดตัว จะทำให้เรียนไม่จบ ไม่ได้รับปริญญา ทำให้บุคคลในครอบครัวของผู้ร้องวิตกกังวลถึงแม้เจ้าหน้าที่ตำรวจแจ้งว่าเพียงมาตรวจเยี่ยม แต่มีการถ่ายภาพบ้านของผู้ร้องไว้ทุกครั้ง ทำให้บุคคลในครอบครัวไม่สบายใจและกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของผู้ร้องและครอบครัว

/ ๓) ผู้ถูกร้อง ...

๓) ผู้ถูกร้องได้ติดตามและตรวจเยี่ยมผู้ร้องที่บ้านพัก ๔ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่หนึ่ง ประมาณปี ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบถามผู้ใหญ่บ้านว่า บ้านผู้ร้องอยู่ที่ไหน ผู้ร้องทำอะไร และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่งเครื่องแบบมาหาที่บ้านแต่ผู้ร้องไม่อยู่บ้าน

ครั้งที่สอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๑-๒ นาย มาพบผู้ร้องที่บ้านและสื่อสารด้วย ภาษาท้องถิ่นภาคเหนือกับผู้ร้อง ถามเรื่องความเป็นอยู่ทั่วไป เช่น เรียนจบแล้วหรือยัง ทำงานที่ไหน และ ขอถ่ายภาพผู้ร้องแต่ผู้ร้องไม่ยินยอม

ครั้งที่สาม ผู้ถูกร้องมาหาผู้ร้องที่บ้านแต่ไม่พบ แต่พบปู่กับย่าของผู้ร้อง โดยมารดาผู้ร้องเล่าให้ผู้ร้องฟังว่า ผู้ถูกร้องพูดกับปู่และย่าในทำนองว่า “หลานไปทำอะไรอะไรหรือเปล่า เดี่ยวจะไม่ได้รับปริญญา” ทุกครั้งที่มา เจ้าหน้าที่ตำรวจจะมาด้วยรถราซการ และผู้ถูกร้องได้ขอถ่ายภาพ กับปู่ หลังจากนั้นผู้ร้องจึงโทรศัพท์สอบถามผู้ถูกร้องว่ามาพบผู้ร้องด้วยเหตุใด

ครั้งที่สี่ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๗ เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่งเครื่องแบบครึ่งท่อน มาตรวจเยี่ยมผู้ร้องอีกครั้งโดยไม่ได้แนะนำตัวว่าอยู่สังกัดใด ผู้ร้องจึงสอบถามและได้ความว่าสถานี ตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกประสานให้สถานีตำรวจภูธรแม่ทะมาติดตามตรวจเยี่ยมซึ่งเป็นการทำตามหน้าที่

๔) ในการไปที่บ้านของผู้ร้องทั้ง ๔ ครั้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ข่มขู่หรือ คุกคาม และต่อมาผู้ถูกร้องแจ้งผู้ร้องว่าจะไม่ไปติดตามผู้ร้องและครอบครัวอีก โดยหลังจากเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ ก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาติดตามผู้ร้องแล้ว

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

สถานีตำรวจภูธรแม่ทะในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ไม่เคยมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไปสั่งห้าม ขัดขวาง ช่มชู้ ตักเตือน ติดตาม ตรวจเยี่ยม หรือเฝ้าสอดส่อง ผู้ร้อง ในการใช้สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุม แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกเพื่อวิพากษ์วิจารณ์หรือ เรียกร้องการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ส่วนกรณีที่มีข้าราชการ ตำรวจซึ่งไม่ทราบว่าเป็นผู้ใด ไปติดตามตรวจเยี่ยมผู้ร้องกับครอบครัวหลายครั้งนั้น ผู้ถูกร้องได้อธิบายให้ ผู้ร้องทราบแล้ว ซึ่งผู้ร้องไม่ติดใจและไม่ประสงค์ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้ใดแต่ประสงค์ที่จะไม่ให้บุคคล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายใดเข้าไปติดตามตรวจเยี่ยมผู้ร้องกับครอบครัวอีก ทั้งนี้ ในกรณีนี้ สถานีตำรวจภูธรแม่ทะได้ประชุมชี้แจงข้าราชการตำรวจในสังกัดให้ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของบุคคล ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และไม่ให้นำไปติดตามตรวจเยี่ยมอันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องและครอบครัว ตลอดจนสิทธิของประชาชนโดยทั่วไป

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล

๑) นาย ก. (นามสมมุติ) ให้ข้อเท็จจริงว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๖๕ ถึง ๒๕๖๗ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่งเครื่องแบบ ๒ นาย ไปที่บ้าน นาย ก. โดยใช้รถยนต์ของสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ และแจ้งอย่างสุภาพว่ามาตรวจเยี่ยมผู้ร้องตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เนื่องจากผู้ร้องได้ทำกิจกรรมกับ

มหาวิทยาลัย แต่ไม่ได้แนะนำตัวว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัด ไม่มีมีหน้าที่ข่มขู่คุกคาม และหลังจากที่นาย ก. ไปพูดคุยกับผู้ถูกร้องที่สถานีตำรวจภูธรแม่ทะ ผู้ถูกร้องก็ไม่ได้มาตรวจเยี่ยมที่บ้านอีก

๒) นาง ข. (นามสมมุติ) ให้ข้อเท็จจริงว่า ประมาณปี ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้อง โทรศัพท์ติดต่อนาง ข ประมาณ ๓ เดือนต่อครั้ง เพื่อสอบถามข้อมูลของผู้ร้องในช่วงที่จะมีการเลือกตั้งพระราชดำเนิน โดยผู้ถูกร้องมีได้แนะนำตัวว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดใด แต่นาง ข. คาดว่าเป็นสายสืบของสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องแจ้งว่าจังหวัดพิษณุโลกให้มาตรวจเยี่ยมติดตามผู้ร้อง และสอบถามว่าผู้ร้องอาศัยอยู่ที่บ้านหลังใด

๓) นางสาว ค. (นามสมมุติ) ให้ข้อเท็จจริงว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๖๓ ถึง ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกไปสอบถามเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของหอพักเพื่อตามหานางสาว ค. แต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่สามารถให้ข้อมูลได้ นางสาว ค. คาดว่าสาเหตุที่เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามเนื่องจากตนเคยร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัย และทุกครั้งที่จะมีขบวนเสด็จหรือมีพิธีพระราชทานปริญญาบัตร เจ้าหน้าที่ตำรวจจะติดต่อสอบถามเกี่ยวกับตนอยู่เป็นประจำ

๔) นางสาว ง. (นามสมมุติ) ให้ข้อเท็จจริงว่า ช่วงประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบหลายนายไปสอบถามกับเพื่อนบ้านว่า บ้านของนางสาว ง. อยู่หลังไหน จากนั้นได้มาแนะนำตัวกับนางสาว ง. ว่ามาจากฝ่ายสืบสวนของสถานีตำรวจในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก โดยได้ชื่อของนางสาว ง. มาจากตำรวจสันติบาล แต่ไม่ยอมชี้แจงว่าต้องการติดต่อเรื่องอะไร และเหตุใดจึงมาในช่วงเย็นนอกเวลาราชการ

๒.๒.๔ ข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกชี้แจงว่า ไม่ได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดติดตามและตรวจเยี่ยมบ้านพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ทำกิจกรรมทางการเมือง

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง กรณีติดตามและตรวจเยี่ยมที่บ้านผู้ร้องหรือไม่ โดยมีข้อพิจารณาดังนี้

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๒^๑ ปณิญาสากลงว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ ๑๒^๒ และกติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

/ (International ...

^๑ มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่งเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

^๒ ข้อ ๑๒ บุคคลใดจะถูกแทรกแซงตามอำเภอใจ ในความเป็นส่วนตัว ครอบครัว ที่อยู่อาศัย หรือการสื่อสาร หรือจะถูกลบลู่เกียรติยศและชื่อเสียงไม่ได้ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมาย ต่อการแทรกแซงสิทธิหรือการลบลู่ดังกล่าว

(International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) ข้อ ๑๗^๓ ให้การรับรองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวว่า บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว และจะถูกละเมิดหรือแทรกแซงตามอำเภอใจไม่ได้ สิทธิดังกล่าวย่อมก่อให้เกิดหน้าที่แก่หน่วยงานของรัฐในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิให้แก่ประชาชน

๓.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบสรุปได้ว่า

๓.๒.๑ เมื่อประมาณปี ๒๕๖๓ ผู้ร้องเคยร่วมกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย หลังจากนั้น ผู้ร้องไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมได้อีก แต่เมื่อปี ๒๕๖๕ ถึง ๒๕๖๗ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบสังกัดได้ติดตามและตรวจเยี่ยมผู้ร้องที่บ้านในจังหวัดลำปาง ๔ ครั้ง โดยสอบถามถึงกิจวัตรประจำวันและความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้ร้อง นอกจากนั้นยังโทรศัพท์ติดต่อและสอบถามบุคคลในครอบครัวของผู้ร้อง และผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อยู่เป็นระยะโดยเฉพาะในช่วงที่จะมีขบวนเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ แต่หลังจากเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อขอให้ตรวจสอบกรณีที่เกิดขึ้น ก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปหาผู้ร้องที่บ้านอีก

๓.๒.๒ ส่วนการที่สถานีตำรวจภูธรแม่ทะและตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกชี้แจงว่า ไม่ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดติดตามและตรวจเยี่ยมผู้ร้องนั้น ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่รับฟังจากพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายคน ซึ่งต่างก็ให้ข้อมูลสอดคล้องตรงกันว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๖๕ ถึง ๒๕๖๗ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปที่บ้านของผู้ร้องเพื่อติดตามและสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องจริง ประกอบกับภาพถ่ายที่ผู้ร้องได้มอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อประกอบการพิจารณา ปรากฏภาพผู้ถูกร้องแต่งเครื่องแบบชุดสืบสวนในสังกัดของสถานีตำรวจภูธรแม่ทะเป็นผู้ดำเนินการในลักษณะดังกล่าว

๓.๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องไปที่บ้านของผู้ร้อง เป็นการกระทำที่กระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัวของผู้ร้อง ประเด็นจึงต้องพิจารณาต่อไปว่า การกระทบสิทธิดังกล่าวถึงขั้นเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกร้องไปที่บ้านของผู้ร้องโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้อง เพื่อใช้ประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อย และป้องกันเหตุในช่วงการเดินทางของบุคคลสำคัญไปในพื้นที่ที่ผู้ร้องเคยร่วมกิจกรรมแสดงออก ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกร้องไปทำหน้าที่โดยเปิดเผยและไม่ได้กระทำการใดในลักษณะข่มขู่หรือคุกคามผู้ร้องหรือบุคคลในครอบครัว นอกจากนั้น หลังจากเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นมา ผู้ร้องให้ข้อมูลว่าไม่มีผู้ถูกร้องหรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นของรัฐไปที่บ้านของผู้ร้องเพื่อติดตามและสอบถามข้อมูลอีก ดังนั้น การติดตามและตรวจเยี่ยมของผู้ถูกร้องจึงกระทบสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัวของผู้ร้อง โดยสุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน และแม้จะได้ยุติการกระทำลงแล้ว

/แต่เพื่อป้องกัน ...

^๓ ข้อ ๑๗ บุคคลจะถูกแทรกแซงความเป็นส่วนตัว ครอบครัว เคหสถาน หรือการติดต่อสื่อสารโดยพลการหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายมิได้ และจะถูกหลอกลวงเกียรติและชื่อเสียงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมิได้

แต่เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำในลักษณะดังกล่าวขึ้นอีก จึงเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อดำเนินการต่อไป

๓.๔ ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนในคำร้องที่มีข้อร้องเรียนลักษณะเดียวกันนี้หลายคำร้อง และมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางเพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมถึงเพื่อป้องกันมิให้การดำเนินการนั้นไปกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลจนเกินสมควรแก่เหตุอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ดังนั้น จึงเห็นควรเน้นย้ำข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางดังกล่าวไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๖๖/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๘ จึงมีมติว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำที่สุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้มีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒ โดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งไปยังหน่วยงานในสังกัดให้กำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะต้องทำหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยว่า การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยเฉพาะการติดตามหรือการแสวงหาข้อมูลที่มีผลกระทบต่อบุคคล เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลิกสี

นางสาวสุภัทรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ